

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er beskæmmende at se, at det første forslag, der bliver fremsat vedrørende arbejdsmarkedspolitik i denne samling, er et forslag, der rammer de arbejdsløse, helt specielt de unge og især kvinderne, de nyuddannede, dem, der er på beskæftigelsesarbejde, og dem, der bliver ledige ved afslutningen af deres værnepligt. Det er ulykkeligt, at der er et flertal herinde med socialdemokratiet i spidsen, der bekymrer sig mere om at forhindre tilgangen til arbejdsløshedssystemet, end de bekymrer sig om selve hovedproblemet, nemlig at sætte beskæftigelse i gang, så der på den måde bliver et mindre pres på A-kasserne.

Der føres en politik, der helt bevidst skaber ledighed. Det ved vi fra budgetredegrølsen, som vi for kort tid siden blev præsenteret for. Den viser, at med en uforandret politik kan vi forvente 250.000 ledige i 1984. Set på baggrund heraf er det faktisk oprørende, at dette er det første forslag, der kommer fra arbejdsministeren, og at det handler om at beskære med 700 mill. kr., der især tages fra de kommende arbejdsløse, så man sørger for, at de unge sendes på bistandskontoret. Det kalder jeg dårlig politik og en kortsynet politik. Det svarer til at lukke øjnene fuldstændigt for det reelle problem, som er arbejdsløsheden.

Jeg kan godt forstå de små borgerlige partiers stilling til dette forslag – det bærer jo præg af, at det er et forligsforslag, og derfor er der skidt og kanel, men mest skidt, må jeg sige, imellem hinanden – for de har jo aldrig lagt skjul på, hvordan de vil spare på arbejdsløshedsbudgettet. Men at socialdemokratiet og sidst, men bestemt ikke mindst, at LO anbefaler dette forslag, forekommer mig at være i strid med, hvad socialdemokratiets vælgere ønsker, og hvad LOs medlemmer forventer af deres organisation. Det sidste får mig til at spørge, hvad det er for en helhed, man taler om. LO har talt om helhed, og hr. Kaj Poulsen talte om helhed her.

Fremover skal man have været medlem af en A-kasse et år, endda med tilbagevirkende kraft, hvilket i sig selv er betænkeligt lovmarkeri, og det må betragtes som et tilbageskridt.

Dyrtidsreguleringen ændres til fremover både at være dyrtidsdækning og regulering ifølge stigninger på arbejdsmarkedet. Er det

det punkt, socialdemokratiet og LO anser for det, de har fået, så er det faktisk en dårlig handel, og det er i hvert fald at gøre lønmodtagerne til grin, fordi denne dårlige stignings-takt blev indført i december måned med socialdemokratiet i spidsen og med LOs accept. Det, der sker her, er, at man forsøger at gøre en stor skade halvgod igen, og det kan man anstændigvis ikke kalde nogen god handel. Det er en dårlig handel, og jeg er sikker på, at LO vil komme til at høre herom fra medlemmerne, ikke mindst fra de unge.

At feriedagpengene til ledige forbedres, og at de, der deltager i forskellige former for uddannelse, mens de er ledige, kommer ind under reglerne, er selvfølgelig udmærket, men jeg vil godt under udvalgsarbejdet have det uddybet noget nærmere. Bemærkningerne herom er lidt uklare, hvilket jeg også har forstået at venstres ordfører har været inde på. Men jeg skal da tilføje, at den helt store fornyelse – der er fornyelse i det, bevares, der er en forbedring i det – er der ikke, for rent faktisk har man jo også hidtil kunnet få dagpenge, når man har gået arbejdsløs og skulle holde ferie, i hvert fald når firmaerne har lukket.

At § 85 a udgår, så arbejdsgiverne foræres 25 mill. kr., er åbenbart den anden handel, der er indgået i dette. Jeg skal medgive, at helligdagsreglen, som den jo hedder i daglig tale, ikke alene har medført protester fra arbejdsgiverne, hvilket naturligvis var forventeligt, men den har også givet problemer for visse grupper af lønmodtagere. Den har for nogle betydet, at de rent faktisk ikke har kunnet få de dages arbejde, som de plejer at kunne få omkring jul og påske. Derfor finder jeg det også rimeligt, at det undersøges nærmere, hvilke ting der kan sættes i stedet, for i modsætning til arbejdsministeren, der tror, at man kan appellere til arbejdsgiverne om ikke at misbruge dette system, tror jeg altså ikke på det. Jeg tror, at man må forsøge at finde frem til noget at sætte i stedet. Det er også en af de ting, jeg godt vil være med til at diskutere i udvalget. Vi ved f. eks. kun noget om, hvor mange klagesager der har været. Vi ved rent faktisk ikke, hvor mange der har fået reguleret på denne måde. Vi kender ikke rigtig omfanget af disse ting, men vi kender omfanget af klager over tingene. Der er en masse spørgsmål, der må kigges nærmere på i den forbindelse.